Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 10. 1937.

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Redakcja i Administracja: Katowice — Wydział Powiatowy, ul. Marsz. Piłsudskiego nr. 45, III. piętro pokój nr. 46 — tel. 319-91 — konto P. K. O. 300.235.

Za redakcję: Franciszek Bąk — Wydział Powiatowy

Katowice, sobota, dnia 13 marca 1937 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Rozporządzenie Ministrów: Spraw Wojskowych i Opieki Społecznej

z dnia 10 lutego 1937 r.

wydane co do § 5 w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu oraz Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, a co do §§ 11 — 22 w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, w sprawie wykonania dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 września 1936 r. o służbie pracy młodzieży.

(Dokończenie z nr. 9).

(3) Do junackich hufców pracy mogą być przyjmowane osoby nie odpowiadające warunkowi, określonemu w ust. (1) lit. d), jeżeli przyjęcie ich będzie uzasadnione potrzebami hufców. Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej określa warunki oraz tryb przyjmowania tych osób.

§ 12. Minister Spraw Wojskowych po zasięgnięciu opinii Ministra Opieki Społecznej, określa terminy zaciągu ochotniczego do junackich hufców pracy oraz czas i miejsce, w których zaciąg ma się odbywać.

§ 13. (1) Minister Spraw Wojskowych ustala:

a) liczbę osób obojga płci, jaka może być przyjęta do junackich hufców pracy;

b) warunki szczególne (kwalifikacje zawodowe, wiek itp.), dające prawo do pierwszeństwa przed innymi kandydatami zgłaszającymi się do hufców;

c) organizacje młodzieżowe o charakterze wychowawczym, których członkowie będą mieli pierwszeństwo przed innymi kandydatami;

(2) Dane, ustalone w myśl ust. (1), Minister Spraw Wojskowych poda, przez dowódców okręgów korpusów, do wiadomości powiatowych władz administracji ogólnej ze pośrednictwem wojewódzkich władz administracji ogólnej, ze wskazaniem czasu i miejsc, w których ma być przeprowadzony zaciąg ochotniczy.

§ 14. (1) Powiatowe władze administracji ogólnej podają do wiadomości publicznej dane, zakomunikowane im przez dowódców okręgów korpusów w myśl § 13 ust. (2), ze wskazaniem, że kandydaci do junackich hufców pracy mogą się zgłaszać do powiatowych władz administracji ogólnej bezpośrednio lub za pośrednictwem zarządów gmin oraz z podaniem miejsca i godzin, w jakich zgłoszenia mają być dokonywane, a także dnia, do którego zgłoszenia te będą przyjmowane. Koszty obwieszczeń będą pokrywane z funduszów przeznaczonych na potrzeby junackich hufców pracy, w sposób ustalony w drodze porozumienia Ministra Spraw Wojskowych z Ministrami: Spraw Wewnętrznych i Opieki Społecznej.

(2) Powiatowe władze administracji ogólnej przesyłają właściwym dowódcom okręgów korpusów listy zgłoszonych kandydatów, w terminie wskazanym przez tych dowódców.

§ 15. Zaciąg ochotniczy przeprowadza Komenda Główna Junackich Hufców Pracy przy współudziale dowódców okręgów korpusów i władz administracyjnych.

§ 16. (1) Posiadanie przez kandydatów i kandydatki do junackich hufców pracy wymaganych kwalifikacji stwierdzają komisje zaciągowe, w skład których wchodzą:

a) przedstawiciel dowódcy okręgu korpusu — jako przewodniczący komisji;

b) przedstawiciel powiatowej władzy administracji ogólnej;

c) lekarz wojskowy wyznaczony przez dowódcę okręgu korpusu, albo wyznaczony przez władze administracyjne na wniosek dowódcy okręgu korpusu lekarz powiatowy lub inny lekarz posiadający stopień oficerski, a jeśli chodzi o kandydatki — lekarz-kobieta;

d) przedstawiciel wojewódzkiego biura Funduszu Pracy lub jego ekspozytury, jeżeli biuro to (ekspozytura) przedstawiciela wydeleguje

(2) Orzeczenia komisji zaciągowych zapadają większością głosów; w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

(3) Komisje zaciągowe urzędują w lokalach, dostarczonych przez powiatowe władze administracji ogólnej, w miarę możności w budynkach użytkowanych przez Państwo; w razie potrzeby wynajęcia lokalu w innym budynku koszt pokryty będzie z funduszów przeznaczonych na potrzeby junackich hufców pracy, w sposób ustalony w drodze porozumienia Ministra Spraw Wojskowych z Ministrami: Spraw Wewnętrznych i Opieki Społecznej.

(4) W przypadkach, gdy chodzi o nieznaczną liczbę kandydatów (kandydatek), stwierdzenie ich kwalifikacyj może się odbyć bez udziału komisji zaciągowej w trybie uproszczonym, jaki określa instrukcja zaciągowa (§ 17).

§ 17. Warunki fizyczne, jakim odpowiadać mają kandydaci na junaków (junaczki), szczegółowy tryb postępowania komisji zaciągowych oraz uproszczony tryb ustalania kwalifikacyj kandydatów określa instrukcja zaciągowa, wydana przez Ministra Spraw Wojskowych.

§ 18. (1) O przyjęciu kandydatów (kandydatek), zakwalifikowanych do przyjęcia, decyduje Komendant Główny Junackich Hufców Pracy.

(2) Osoby przyjęte do hufców, składają deklaracje pisemne treści następującej:

„Oświadczam że znane mi są obowiązki junaków (junaczek), wynikające z dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej o służbie pracy młodzieży i określone w regulaminie junackich hufców pracy. Zobowiązuję się do sumiennego wykonywania tych obowiązków i bezwzględnego przestrzegania tajemnic służbowych, które wskażą mi moi przełożeni".

§ 19. Warunki, na jakich Komendant Główny Junackich Hufców Pracy może zezwolić na pozostawienie poszczególnych junaków (junaczek) w służbie pracy po upływie 24 miesięcy służby, określa Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej.

§ 20. Regulamin junackich hufców pracy określa stopnie służbowe junaków (junaczek), warunki i tryb ich nadawania oraz przywiązane do tych stopni uprawnienia.

§ 21. (1) Zwolnienie junaków (junaczek) ze służby w hufcach następuje:

a) w razie ujawnienia, że przyjęcie junaka nastąpiło wskutek fałszywego podania warunków lub zatajenia przeszkód do przyjęcia;

b) po upływie 24 miesięcy służby;

c) w razie powołania junaka do służby wojskowej;

d) na prośbę junaka lub jego opiekuna;

e) w razie utraty warunków fizycznych — na podstawie orzeczenia wojskowo-lekarskiego.

f) wskutek ukarania dyscyplinarnego karą wydalenia z junackich hufców pracy;

g) w razie skazania przez sąd na karę więzienia albo za przestępstwo z chęci zysku lub z innych niskich pobudek;

h) w razie redukcji stanów osobowych junackich hufców pracy, zarządzonej przez Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej.

(2) Junacy (junaczki) zwolnieni z przyczyn wskazanych w ust. (1) lit. b), c), e), lub h), otrzymują zwrot kosztów przejazdu kolejowego do stacji najbliższej miejsca ich zamieszkania. Komendant Główny Junackich Hufców Pracy lub upoważnione przez niego organa hufców mogą w przypadkach zasługujących na uwzględnienie zezwolić na wypłacenie kosztów przejazdu także junakom (junaczkom) zwalnianych z innych przyczyn.

(3) O zwolnieniu junaków (junaczek) decydują przełożeni wskazani przez Komendanta Głównego Junackich Hufców Pracy.

(4) Junacy (junaczki) otrzymują przy zwolnieniu zaświadczenia, wydane przez przełożonego decydującego o zwolnieniu, a stwierdzające odbycie służby pracy i nabyte kwalifikacje zawodowe (fachowe).

§ 22. (1) Praca fizyczna junaków (junaczek) nie może trwać dłużej niż 6 godzin na dobę. Przepis ten nie dotyczy ćwiczeń ani czynności, wchodzących w zakres przysposobienia wojskowego, wyszkolenia, ćwiczeń fizycznych lub nauki oraz czynności porządkowych w obrębie pomieszczeń.

(2) Sposób wykonywania kontroli nad bezpieczeństwem i higieną pracy junaków (junaczek) określa instrukcja, wydana przez Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej.

Do art. 12.

§ 23. (1) Normy zakwaterowania, umundurowania, wyżywienia i wynagrodzenia junaków (junaczek) ustala instrukcja, wydana przez Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Mininistrem Opieki Społecznej.

(2) Wynagrodzenie junaków (junaczek) składać się będzie ze stałego uposażenia dziennego oraz z wynagrodzenia za pracę.

Do art. 13.

§ 24. Ulgi, jakie mogą być przyznawane junakom w wykonaniu obowiązków służby wojskowej, określa Minister Spraw Wojskowych dla poszczególnych roczników na podstawie wyników służby w junackich hufcach pracy.

§ 25. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych: (—) Kasprzycki
Minister Opieki Społecznej:
(—) Marian Zyndram-Kościałkowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 2. III. 1937 r. Nr 15.)

WOJEWODA ŚLĄSKI
Nr. Sm. 15/6/8 Katowice, dnia 5 lutego 1937 r.

Do

Pana Przewodniczącego Wydziału Powiatowego w Katowicach, Lublińcu, Pszczynie, Rybniku, Świętochłowicach, Tarnowskich Górach,

Pana Starosty w Bielsku i Cieszynie,

Pana Burmistrza miasta w Katowicach, Bielsku, Chorzowie, Lublińcu, Miasteczku, Mikołowie, Mysłowicach, Pszczynie, Rybniku, Siemianowicach Śląskich, Starym Bieruniu, Tarnowskich Górach, Wodzisławiu, Woźnikach, Żorach,

w sprawie komunalnych opłat administracyjnych za udzielanie władzom skarbowym informacyj adresowych.

Według postanowień art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. nr 32, poz. 309), zmienionego ustawą z dnia 15 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. nr. 38, poz. 390) gminy mogą pobierać opłaty administracyjne za czynności i poświadczenia urzędowe w zakresie prowadzonej ewidencji i kontroli ruchu ludności. Między innymi są pobierane opłaty od urzędów skarbowych.

Wobec tego, że ilość zasięganych przez urzędy skarbowe informacyj adresowych zwiększyła się znacznie od czasu przejęcia przez te urzędy egzekucji administracyjnej, że znaczna część tych informacyj dotyczy takich danin, w których interesowane są same związki samorządowe — Urząd Wojewódzki zarządza, aby stawka opłat komunalnych za informacje adresowe dla władz i urzędów skarbowych została ustalona jednolicie na obszarze wszystkich gmin w wysokości 5 groszy za jedną informację.

Taką bowiem wysokość opłat za informacje adresowe należy uznać — wobec znacznej ilości zapotrzebowania — za dostateczny zwrot kosztów, ponoszonych w tym zakresie przez zarządy gmin.

Wojewoda:
w z.
(—) Dr. Saloni,
Wicewojewoda.

(Przedruk z G. U. W. Śl. Nr. 10 z dnia 6 marca 1937 r.)

WOJEWODA ŚLĄSKI.
Nr. A. I. 41-a/5. Katowice, dnia 15 lutego 1937 r.

Do

PP. Starostów górnośl. części wojew. i pp. Dyrektorów Policji w Chorzowie i Katowicach.

w sprawie dowodów państwowej przynależności narzeczonych.

Przed dokonaniem zapowiedzi urzędnicy stanu cywilnego są obowiązani po myśli rozporządzenia z dnia 2 czerwca 1899 r. Dz. rozp. pr. str. 100 żądać od stron dostarczenia między innymi dokumentami także i dowodu ich przynależności państwowej.

W tej dziedzinie stwierdzono, że urzędnicy stanu cywilnego postępują z wielką dowolnością, powodowaną wedle wszelkiego prawdopodobieństwa nieznajomością przepisów ustawy o obywatelstwie Państwa Polskiego.

Zadowalają się w tych wypadkach okazaniem przez strony: książeczki z odbytej służby w wojsku polskim, paszportu zagranicznego, wydanego przez władze tut., poświadczenia urzędu gminnego stwierdzającego, że narzeczeni posiadają obywatelstwo polskie i t. p. względnie żądają dowodu obywatelstwa tylko od narzeczonego, albo też uważają za dostateczny dowód na stwierdzenie obywatelstwa złożenie pisemnego oświadczenia przez narzeczonych, że są obywatelami polskimi.

Celem zapobieżenia tej dowolności zechcą Panowie Starostowie i Dyrektorowie Policji pouczyć podległych Im urzędników stanu cywilnego, że formalnym dowodem stwierdzającym posiadanie obywatelstwa polskiego są jedyne następujące dokumenty:

1) poświadczenia obywatelstwa (art. 11 rozporz. wyk. do ustawy o obywatelstwie Państwa Polskiego z dnia 20. I. 1920 r. Dz. U. R. P. nr. 7, poz. 44),
2) akt nadania obywatelstwa, (art. 14 rozp. wyk. do ust. o obyw. Państwa Polskiego z dnia 20 I. 1920 r. Dz. U. R. P. nr. 7, p. 44),
3) akt uznania obywatelstwa, punkt 19 instrukcji w przedm. obyw. pol. z 8. 8. 1920 r. nr A. P. 2778/5)
4) poświadczenie odzyskania obywatelstwa, (pkt. 32 instrukcji w przedm. obyw. pol. z 8. 8. 1920 nr AP. 2778/5).
5) a) poświadczenie nabycia obywatelstwa na podstawie art. 91 ustęp 4 Traktatu wersalskiego (pkt. 45, instrukcji w przedm. obyw. pol. z 8. 8. 1920 nr AP. 2778/5),
   b) poświadczenie nabycia obywatelstwa, ustęp przedostatni art. 91 Traktatu wersalskiego (pkt. 46 instrukcji w przedm. obyw. pol. z 8. 8. 1920 nr AP. 2778/5),
   c) poświadczenie nabycia obywatelstwa na skutek złożonej opcji. (okólniki Min. Spraw Wewn. w przedm. nabycia i utraty obyw. pol. w myśl art. VI Traktatu ryskiego nr. A. E. 1024 z 10. VI. 1921),
   d) poświadczenie nabycia obywatelstwa na skutek złożonej opcji, okólnik Min. Spraw Wewn. z dnia 26. 2. 1923, nr A. N. 2953/23 dot. unormowania obywatelstwa odnośnie b. obszarów plebiscytowych Śląska Cieszyńskiego, Spisza i Orawy),
   e) akt opcji — z Konwencji Genewskiej (art. 49 § 2 — zał. C.) — oraz
6) dowody osobiste, wydane przez gminy na zasadzie postanowień rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16. 3. 1928 o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. nr 32, poz. 309), o ile w dowodzie tym znajduje się zaświadczenie powiatowej władzy administracji ogólnej stwierdzające, że dana osoba posiada obywatelstwo polskie.

Na podstawie okazania jednego z tych sześciu wyżej wyszczególnionych rodzaji dokumentów i to przez obie strony zamierzające zawrzeć małżeństwo powinni urzędnicy stanu cywilnego dopiero przystępować do dokonania zapowiedzi, o ile oboje nupturienci są obywatelami Państwa Polskiego.

Przyjmowanie w przyszłości zgłoszeń zapowiedzi przez urzędników stanu cywilnego na podstawie innych dokumentów, mających służyć do stwierdzenia obywatelstwa polskiego niż wyżej wymienione, jest bezwarunkowo niedopuszczalne.

Przyjmując zapowiedzi urzędnicy stanu cywilnego powinni zatrzymywać w swych aktach uwierzytelnione odpisy tych dokumentów, a oryginały następnie zwracać stronom.

Przy tej sposobności z powołaniem się na tut. zarządzenie z dnia 8 stycznia 1935 r. nr. A. I. 43 zauważa się, że jak stwierdzono jeszcze w dalszym ciągu w niektórych władzach powiatowych administracji ogólnej nadzór nad urzędami stanu cywilnego wykonywują nadal Wydziały powiatowe przez swoich urzędników, lecz pod firmą Starostwa. Stan taki nie jest właściwy i powinien być — o ile to już w międzyczasie nie nastąpiło — co rychlej usunięty, tak, by sprawy nadzoru nad urzędami stanu cywilnego były prowadzone przez urzędników Starostwa.

W tym celu zechcą Panowie Starostowie — Dyrektorowie Policji przydzielić prowadzenie tych spraw referentom administracyjnym, którzy o rodzaju spraw i sposobie ich załatwiania oraz o sposobie wykonywania kontroli nad urzędami stanu cywilnego powinni być odpowiednio pouczeni przez urzędników Wydziału powiatowego, którzy dotąd ten dział spraw prowadzili. PP. Starostowie — Dyrektorowie Policji powinni, w celu przeszkolenia urzędników Starostwa co do zakresu i sposobu przeprowadzenia kontroli urzędów stanu cywilnego zarządzić, by dotychczasowi referenci Wydziałów powiatowych przeprowadzali wespół z urzędnikami Starostwa lustrację urzędów stanu cywilnego w siedzibie Starostwa (Dyr. Pol.), lub w najbliższej miejscowości (a zatym bez zaliczenia kosztów).

Wojewoda:
w z.
(—) L. Malhomme,
p. o. II. Wicewojewody.

(Przedruk z G. U. W. Śl. Nr. 10 z dnia 6 marca 1937 r.)

Magistrat Mysłowice

Obwieszczenie.

Magistrat miasta Mysłowic ogłasza niniejszem statut o poborze specjalnej opłaty drogowej.

Statut wyłożony jest do publicznego wglądu w tut. Magistracie pokój nr. 6 w godzinach urzędowych w czasie od 16 do 23 marca 1937 r.

Mysłowice, dnia 8 marca 1937 r.

(—) Dr. Karczewski
Burmistrz.

Prenumerata; roczna **12 zł,** półroczna **6 zł,** kwartalna **3 zł,** miesięczna **1 zł.** Cena nr. pojedyńczego **30 gr.**
Gazeta wychodzi tygodniowo. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów „Gazety Urzędowej pow. katowickiego" należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.
„Gazetę Urzędową pow. katowickiego" można zamawiać i płacić w wszystkich urzędach pocztowych
Ogłoszenia: Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.

Tłoczono w Drukarni Siemianowickiej (wł. P. Pronobis) w Siemianowicach Śl. ul. Staszyca 17 — tel. 231-08.